

film

I ETHAN HUNT SE VRACÍ



Tom Cruise v jedné z akčních scén filmu

Tajní agenti se vrací podobně jako bumerangy. A ti filmoví nepochybně vítání... Již potřetí se tak na plátně objevuje Ethan Hunt, jež někteří fanoušci považují za modernější verzi Jamese Bonda a odpůrci za trapný odvar z jmenovaného. Pravda je, jako obvykle, někde uprostřed: thriller *Mission Impossible 3* je po filmářské stránce nepochybně skvěle natočený. Jenomže logika scénáře na mnoha místech skřípe a kriticky myslící divák občas nadskočí v sedadle nad dějovými schválnostmi, jež ani tak šarmanatní představitel, jakým je Tom Cruise, nestačí přehrávat.

Přičemž dlužno přiznat, že zkušený televizní seriálový tvůrce J. J. Abrams, který *Misi* číslo 3 na velkém plátně debutoval, podal vpravdě úctyhodný výkon. Trojka je jiná než dvojka i jednička – a přitom uchovává linii společné poetiky, jak taková série samostatných nesamostatných příběhů má. Že ovšem autor hlavního hrdinu oženil, to si tedy dovolil hodně!

Tvůrci Jamese Bonda si se svatbou taky kdysi zahrávali, vzpomínáte? Ale jinak je ženatý agent prostě proti pravidlům žánru – i když na straně druhé snubák dodává některým hrdinským kouskům věrohodnost. Co by přece milující muž neudělal pro vyvolenou ženu! Na straně druhé ovšem špiona činí láska zranitelným a precitlivějším. Zachraňovat svět a současně i manželku, to je na jednoho chlapa skoro moc.

Začíná se ve stylu písně *Nechtěla jsem, musela jsem*. Hunt do riskantní akce ani trochu nechce, avšak nic jiného mu nezbude. Scéna v opuštěné fabrice má patřičný švih, stejně jako soubor helikoptér mezi lopatkami větrných mlýnů.

knih

Exjeptiška opět zasahuje

Americká spisovatelka Lee Harrisová přišla se zajímavým nápadem, kterak ozvláštnit příběhy, jež si vymýšlí: její hrdinkou, amatérskou detektivkou, je totiž bývalá jeptiška. A případy, jež vyšetřuje, jsou dějově – i názvem – spjaté s velkými církevními svátky a obřady. Nikdy v titulku nechybí ovšem ani slovo, jež čtenáři jasně předem prozradí, o jaký žánr půjde: *Vraždy*...

Exjeptiška Christine Bennettová po odchodu z klášterního poklidu učí na vysoké škole a současně se věnuje charitě – pomáhá chudým, nemocným, opuštěným. A to ji přivádí do spletitých situací, jichž je dnešní New York plný. O prvním z románů, nazvaném *Vraždy na Velký pátek* a vydaném pražským nakladatelstvím Motto, jsme už před časem se sympatiemi napsali. Nyní se na trhu objevily další dva případy exjeptišky Christiny: *Vraždy na Den smíření* a *Vraždy na Křtinách*. První z jmenovaných příběhů se ovšem vymyká z katolické linie ostatních příběhů. Den smíření, hebrejsky Jom Kippur, je velkým, nebo vůbec největším,

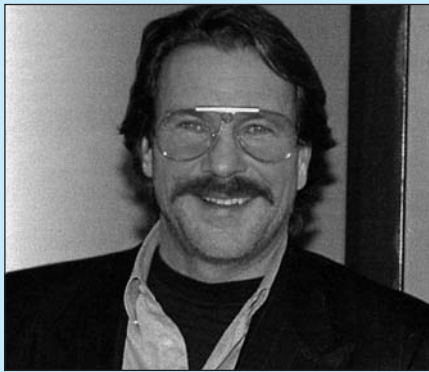
osobnost z obrazovky

Schimi věčně mlád

Německý televizní seriál *Místo činu* se promítal v Československé televizi už za časů hlubokého socialismu, kdy představovaly detektivky – a západní proveniencie k tomu – ještě na obrazovkách vzácné koření. A tak si představitel jednoho z hlavních detektivů, Schimanského, herec Getz George vydobyl v tuzemsku oblibu přinejmenším stejnou jako u diváků německých. Jeho příběhy se do vysílání vrací i dnes, navíc vznikají stále nové. Třebaže Getz George nutně zestárá – je mu sedmašedesát – a jeho Schimanski s ním, jeho osobitý způsob pátrání má stále své příznivce. Schimi je jiný než ostatní televizní detektivové, drsnější a palčatější. Naprosto odlišný než třeba v Německu neméně populární uhlazený Derrik. Schimi se se zločinci nemazlí a zákon si často vykládá po svém. Mívá z toho problémy, a kdyby to někdo z kriminalistů zkoušel po jeho vzoru v realu, měl by nejspíš potíže podstatně větší. Goethovská pravda a básnění jsou v tomhle ohledu v příkrém nesouladu, ale diváci to tak chtějí...

Getz George pochází ze slavné herecké rodiny, jeho otec byl už za nacistů velkou hvězdou a v pětáctýřicátém ho za to zavřeli do internačního lágru, kde o rok později zemřel.

Getz hrál od padesátého roku v berlínském divadle Habbel, film ho objevil nedlouho poté. Getz George zazářil rolí dezertéra Mertense ve slavném snímku *Posvácení*, a pak následovaly další úspěchy. Za zmínku ovšem nepochybně stojí, že ještě v šedesátých letech si už známý herec přivydělával i jako kaskadér! A tak ho dodnes – aniž bychom ho poznali – znovu a znovu vidáme v sérii slavných mayovek...



Od sedmdesátých let se Getz George doslova stal komisařem Schimanskim, což mu ale nebránilo ani v jiných hereckých aktivitách. Vytvořil na dvě stě velkých a hlavních postav na divadle a ve filmu. A hrál i role značně kontroverzní. Za roli masového vraha v dramatu *Zabíjak* dostal cenu na Mezinárodním filmovém festivalu v Benátkách, pozoruhodně ztělesnil i válečné zločince dr. Mengeleho či Rudolfa Hesse. Jeho popularita má sice kulminační bod už zřejmě za sebou, dnešní doba hýčká své nové hvězdy a publikum Getze Georga věrně zestárlo s ním. Jiná věc je však kvalita herectví – a ta se s léty nemění. (–ěk)

svátkem židovským. Děj románu začíná v devastovaném činžáku v centru New Yorku, z něž se noví rázní majitelé snaží vyšťvat poslední nájemníky – a pak dům náležitě zhodnotit. Inu, spekulanti jsou všude na světě stejně drsní... Smrt, jež stihla jednoho z tří posledních domovních mohykanů, je krutá a nenadálá. A vyšetřování, jež se zprvu rychle rozbíhá rutinními cestičkami, se záhy zkomplikuje – ukáže se, že vražda má zřejmě kořeny hluboko v minulosti a daleko od New Yorku i Spojených států.

Ne, romány Lee Harrisové nejsou prvoplánovou detektivkou. Spíše zvědavou a neotřelou sondou do džungle lidských vztahů. Autorka při vyprávění nespěchá s rozplétáním jejích předív, a nebezpečí, jež se začíná bytostně týkat i její hrdinky, sílí nenápadně a o to věrohodněji. Nepochybnou zásluhu má na tom i mluvný překlad Lubomíra Veselého.

Edice, v níž se romány Lee Harrisové v nakladatelství zřejmě rozrostou, má pokračování v třetím příběhu *Vraždy na Křtinách* – a na prahu léta se už na pultech knihkupců objeví i autorčin čtvrtý opus: *Vraždy na den sv. Patrika*. Uvážíme-li tedy, kolik svátků nabízí církevní kalendář, má Lee Harrisová o nevsední kulisu pro své napínavé příběhy postaráno na hodně dlouho... (–ěk)